

GLORIA

KAUNIS

Talvi 2013/14
Hinta 4,90 €

JUHILA-
KAUDEN
PARHAAT
IDEAT+

234

KORUT MEKOT
KENGÄT TUOKSUT
TOIVELAHJAA

*Juhlan kestävä
kampa*

TÄYDELLINEN
MEIKKI

*Ymmärrätkö
Lady Gagua?*

ROHKEAT
VOIMANAISET

sanoma

Tuuli Kaskinen ▶ Tiina Rosenberg ▶ Leena Mörttinen



TUULI KASKINEN

Ajatushautomo Demos Helsingin toiminnanjohtaja

"Kotona minua on aina kannustettu jutuissani, olivat ne mitä vain. Urheilin teininä tiiviisti, ja opettajaäitini ja vartiointialalla olevan isäni mielestä minun olisi pitänyt lukea vähän enemmän kirjoja. Silti he kuljettivat minua pesistreeneihin", Tuuli Kaskinen, 35, muistelee.



P"PÄÄTYMISTÄNI NYKYISEEN ASEMAANI ei voi pitää pelkästään henkilökohtaisena menestystarinana. Ei edes pääosin. Syntyy helposti illuusio, että olen raivanut tieni jonnekkin, mutta se ei ole asianlaita. Minulla on ollut mahdollisuus tehdä töitä kykenevien ja tosi fiksujen ihmisten kanssa. Uskon, että jos ihminen pystyy vaikuttamaan siihen, kenen kanssa hän saa tehdä töitä, se merkitsee hänen menestymiselleen enemmän kuin se, millainen juuri hän on tai miten hän kehittää omia ominaisuuksiaan.

Olen tyypinä toimeenpaneva. Kannatan start up -maailman *trial and error* -asennetta: yritetään tätä reittiä, ja jos se ei ole hyvä, valitaan uusi.

Tiukin paikkani työelämässä ovat olleet viimeiset viisi vuotta Demos Helsingissä. Roope Mokka ja mieheni Aleks Neuvonen perustivat Demos Helsingin vuonna 2005. Loimme porukalla ajatushautomon tyhjistä. Olemme olleet rakentamassa yhteisöä, joka voisi olla aidosti hyödyllinen asiakkaille, tehdä yhteiskunnallista muutosta ja olla samaan aikaan taloudellisesti kannattava.

Välillä saamme kuulla, että 'jaaha, täältä tulee tämä nuorempi ääni, tuore tuulahdus'. Voisi tietysti ajatella, että se on vähättelevää, mutta meidätähän pyydetään, koska sitä tuulahdusta tarvitaan. Meidän täytyy olla perehtyneitä asioihin, muutoin tuollaiset tilanteet voisivat käydä tosi raskaiksi.

PUHUN TYÖKSENI vaikeista asioista, kuten ilmastonmuutoksesta. Joudun jatkuvasti miettimään, miten kääntää asia sellaiselle kielelle, että vastaanottaja sen ymmärtää. Huonoin palaute on se, että vastapuolen mielestä asia ei koske ta heitä. Se on työssäni isoin asia, jota joudun miettimään.

Demos on *perfect match* sille, mitä osaan. Olen opiskellut kauppatieteitä, koska ajattelin, että iso osa maailman asioista tapahtuu yritysmaailmassa. Jossain välissä minusta alkoi tuntua, että joo, täällä puhutaan välineistä ja siitä, miten yritykset toimivat, mutta siitä, mitä maailma on ja mitä ulkona tapahtuu, puhutaan todella vähän. Joskus kadehdin opiskelukavereitani, joille oli selvää, että heistä tulee diplomaatteja tai he menevät pankkialalle. Ihmettelin, että mistä he voivat sen tietää.

Sitten menin mukaan ympäristöjärjestö Dodoon, joka oli minulle kuin toinen korkeakoulu. Olin myös opiskeluaikana muutaman vuoden töissä Suomen Luonnonsuojeluliitossa. Se oli tosi opettavaista. Olin joskus hankalissa ja erimielisissä paikoissa, mutta opin, miten luovia kohti ratkaisuja.

Kun CV:täni katsoo, moni irvailee, että 'olet opiskellut aika pitkään'. Kyllä minä itsekin välillä ajattelin, että onko-han tässä mitään tolkkua. Mutta olen mielettömän iloinen, että olen antanut itselleni tällaisen tien. Tärkeiden asioiden pohtiminen johti osaamiseen, joka on ollut myöhempien vaiheideni kannalta kauhean arvokasta.

OLEN LUKENUT Facebookin operatiivisen johtajan Sheryl Sandbergin kirjan. Siinä hän toteaa, että hänen täytyy kiittää puolisoaan siitä, että asiat ovat sujuneet hyvin. Sama tilanne. On hienoa olla naimisissa ihmisen kanssa, joka on kiinnostunut samanlaisista asioista, ja jolla ei ole sellaista käsitystä, että parisuhteessa tehtävät jakautuisivat esimerkiksi sukupuolen mukaan. Se on lähtökohta sille, että voin tehdä tällaista työtä.

Koen töissä myönteistä stressiä. Asiantuntijatyössä ei voi olla neljältä *switch off*, ja ajatushautomossa työ on tarkkailla maailmaa. Isompi ongelma on se, että työstä on niin kiinnostunut, ettei haluaisi lopettaa. Sillä, kuinka paljon stressiä voi

hyödyntää, on toki rajansa, ja stressin määrää joutuu tarkkailemaan itsessään ja lähiympäristössään. Tällaisessa työssä itsensä loppuun ajaminen ei olisi kovin vaikeaa.

Muulla ansaitaisin varmaan paremmin kuin

Demoksessa, mutta kyllä me olemme itsellemme ihan kelpo palkkaa maksaneet. Itse yritän pitää peruskulut elämässä kohtuullisina. Minulla ei ole kesämökkiä tai purjevenettä. Ja hoidan asiat niin, että minulla on varaa syödä ulkona niin usein kuin huvittaa.

ESTEITÄ TYÖSSÄNI EN ole juuri kohdannut. Ehkä se liittyy omaan persoonaani. Minusta esteitä ei kauheasti kannata miettiä. Parempi ajatella, että nyt ei mennyt ihan putkeen, mutta kokeillaan uudestaan.

Yksi vanhempi johtaja on sanonut minulle, että johtajana pärjäävät sellaiset, jotka kestävät sen, että perälauta vuotaa. Se on ollut avuksi. Että pystyy keskittymään oikeasti tärkeisiin ja isoihin asioihin – ja jättämään omaan arvoonsa sen, että kaikki ei aina mene niin kuin olisi toivonut. Että tulee sanomista tai joku sanoo ilkeästi.

Ja totta kai minua on tytöteltty. Omalla kohdallani pystyn ohittamaan sen suht helposti, mutta kun tytöteltty kohdistuu muihin, se on valtavan loukkaavaa. Kuulin juuri, kuinka merkittävässä asemassa oleva mies sanoi, että 'minä en toisi tänne tyttärtäni päättämään asioista'. Me ajateltiin kaverini kanssa, että olisi pitänyt vastata, että 'en minäkään isääni'. ♦

"Merkittävää ihmisen menestymiselle on se, kenen kanssa hän saa tehdä töitä."